

forberedende patenterbarhedsprøvning eller tilbagetager sit valg af Danmark. Traktaten giver imidlertid de deltagende stater mulighed for at bestemme, at denne virkning ikke skal indtræde, såfremt tilbagetagelsen sker, før de ved § 31, stk. 1 og 2, fastsatte frister er udløbet, og ansøgeren i henhold til § 31, stk. 1, har indleveret en genpart af ansøgningen til patentmyndigheden med oversættelse og har betalt afgift. I så fald viderebehandles ansøgningen af patentmyndigheden.

Til § 33.

Denne paragraf regulerer patentmyndighedens behandling af internationale patentansøgninger, som videreføres i Danmark i overensstemmelse med reglerne i §§ 31 og 32.

De grundlæggende bestemmelser om behandling af nationale patentansøgninger findes i patentlovens kapitel II, og det er hensigtsmæssigt, at internationale patentansøgninger i størst mulig udstrækning behandles efter de samme regler. Der må dog af hensyn til traktatens bestemmelser gøres visse undtagelser herfra.

Det fastsættes således i *stk. 1, 2. pkt.*, at ansøgningen dog kun efter ansøgerens begæring må optages til behandling forinden udløbet af de frister, som gælder i henhold til § 31.

Bestemmelsen skyldes, at traktaten foreskriver, at patentmyndigheden i det designerede land ikke må behandle eller prøve en international ansøgning, før 20 måneder er forløbet fra prioritetsdagen. Har ansøgeren begæret international, forberedende patenterbarhedsprøvning, må patentmyndigheden ikke optage ansøgningen til behandling tidligere end 25 måneder fra prioritetsdagen. I begge tilfælde kan ansøgeren dog begære, at ansøgningen optages til behandling af patentmyndigheden, inden disse frister er udløbet.

I henhold til § 12 skal ansøgere, som ikke har bopæl her i landet, have en herboende fuldmægtig, som kan repræsentere ham i alt vedrørende ansøgningen, men i henhold til *stk. 2* kan denne bestemmelse først bringes til anvendelse på en international ansøgning, når patentmyndigheden har ret til at optage ansøgningen til behandling.

I paragraffens *stk. 3* fastsættes det, at den internationale ansøgning holdes tilgængelig for enhver i henhold til § 22, når ansøgeren i henhold til § 31 har opfyldt sin forpligtelse til at indlevere en oversættelse af ansøgningen.

Når en patentansøgning bliver almindelig tilgængelig i henhold til § 22, opnår den i overensstemmelse med § 60 såkaldt provisorisk beskyttelse. Denne beskyttelse indebærer, at ansøgeren i det

omfang, ansøgningen fører til patent, har ret til skadeserstatning fra den, som, efter at akterne i sagen er blevet almindelig tilgængelige, erhvervs-mæssigt udnytter opfindelsen. Det fastsættes i *stk. 4*, at såvel i forhold til § 60 om den provisoriske beskyttelse som i forhold til §§ 48 og 56 om tvangslicens og om pligt til at give oplysning om patent gælder det for en international patentansøgning, at retsvirkningerne knyttes til det tidspunkt, da oversættelsen af ansøgningen til dansk bliver tilgængelig for almenheden hos patentmyndigheden, regnet fra indleveringen af oversættelsen.

Bestemmelsen i *stk. 5* er en konsekvens af, at traktaten ikke tillader, at de deltagende lande opstiller krav til den internationale patentansøgnings form og indhold, som adskiller sig fra eller går ud over, hvad der i denne henseende foreskrives i traktaten.

Til § 34.

Paragraffen indeholder bestemmelser, som sikrer ansøgeren den ret til at ændre en international patentansøgning, som traktaten giver ham. Den har grundlag i artiklerne 28 og 41 og de i forbindelse hermed fastsatte frister for ændring af ansøgningen.

Ifølge traktaten må en national patentmyndighed ikke meddele patent eller afslå en international ansøgning inden udløbet af den frist, inden for hvilken ansøgeren i overensstemmelse med traktaten har ret til at ændre ansøgningen, hvis ikke ansøgeren udtrykkeligt tillader det. En regulering af ansøgerens ret helt i overensstemmelse med traktaten og dennes gennemførelsesforskrifter bliver imidlertid temmelig kompliceret, og da traktaten gør det muligt for de deltagende lande at tillade ansøgeren at ændre sin ansøgning senere, end det følger af traktatens bestemmelser, er det fundet hensigtsmæssigt så langt som muligt at ligestille nationale og internationale ansøgninger, for så vidt angår retten til at ændre ansøgningen.

Det forudsættes i kapitel II, at tilladte ændringer i nationale ansøgninger kan ske når som helst under behandlingen, og afslås en ansøgning, kan ansøgeren ændre ansøgningen under klagebehandlingen. I henhold til § 19 kan patentkravet dog ikke udvides, efter at ansøgningen er godkendt til fremlæggelse.

Traktaten tillader ikke nogen begrænsning i adgangen til at ændre ansøgningen på grundlag af ansøgningens indhold ved indleveringen til den modtagende myndighed før udløbet af de frister, som gælder i henhold til gennemførelsesforskrifterne. Da den yderste frist for sådan ændring her